

‘ನೀವು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಾಗಾಟ ನಡೆಸಿದರೂ ವಿವಾಹಪೂರ್ವ ಸಂಭೋಗವನ್ನು ಹೊಸ ಹೀಳಿಗೆ ಕೆಟ್ಟು ವಿಚಾರವೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದೇ ಇಲ್ಲ.’ ಯಾರೋ ಎತ್ತರದ ಢ್ಣನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಹೊಸ ಹೀಳಿಗೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇರಬೇಕು.

‘ಶೀ ಇಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೀಳಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು...’ ಯಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ತೈಪ್ಪತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

ಅಮೇಲೇ ಅವರಿಭೂರ ಪ್ರಕ್ಕ ಏಹಿಸಿ ಎಮ್ಮೋ ಢ್ಣನಿಗಳು ಕೇಳಿ ಬಂದವು.

ಇದನ್ನೇಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಂಡಾ ಅಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಾರು. ಅವಳಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಿತ್ತು.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ... ಸಮಾಜ ಬದಲಾಗಿದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಒಂಟಿಕನದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ಯನ ಬಂದಿರುವ ಹೆಣ್ಣನ ಕರಿತು ಸಮಾಜ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಈ ಕರಿತು ಅವಳಿಗೆ ತೀಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವಳು ನಡೆಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಗಳಿಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಢ್ಣನ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೇ ‘ಅವಕೇ ಅನುಭವಿಸಲೀ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಳು. ಅವಳು ಕಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿನ ಢ್ಣನಿ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೇಳಕೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಹೋಣಕೆ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಮಾಜ ಪುರೋಗಾಮಿ ಮುಖಿವಾದ ಧರಿಸಿ ಢ್ಯೇಢ್ಯೇ ಕುಣೀಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಖಿವಾದದ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ! ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಟೇಯ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ವಧ್ಯ ನಿಲ್ಲುವ ಸಮಾಜ.

ಕುಂಡಾ ಬೇವರುತ್ತಾಳೆ.

‘ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ’ ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಜನ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂಬ ಚಿಂತೆ. ಜನರೆಂದರೆ? ಜನರು ಎಂದರೆ ಸಮಾಜ.

ಇನ್ನು ಈ ಸಮಾಜವೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಮನಸೆಯ ಹೋರಿಗೇ ನಿಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬೇರುಗಳ ಮೂಲ ಮನಸೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಿನಗೆ ಯಾರಾಯಿರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೇ ಅವರೇ ಸಮಾಜ. ಅವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ‘ನೀನು ತಪ್ಪಿರುವೆ... ನೀನು ತಪ್ಪಿರುವೆ’ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದೇ ಸವನೆ ತನ್ನನ್ನು ದೂಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುವ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಅದು ಕೂಡ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ. ಸಮಾಜ ರೂಪಿಸಿದ ಮನಸೆವೈತ್ತಿ. ಮೈಂಡ್ ಸಚ್ಚಾ! ಬೇರೆಯವರದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು ಆದರೆ ಈ ಮನಸ್ಸು ಇದೆಯಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು?

ಕಡೆಗಿರಿಯ ದೇಸಾಯಿಗೆ ಅವಳು ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನೇರಡಲು ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ನಡತೆ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ ಆದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಕುಂಡಾ ಮದುವೆ ಯಾಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ದೇಸಾಯಿಯದೂ ವಿವಾಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಢ್ಯೇಯ್ ಮಾಡಿ ಕುಂಡಾಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಕುಂಡಾ ಅವನಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ದೇಸಾಯಿ ಒಳೆ ಮನಸ್ಸು ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೀಡಿತ್ತೆ. ಆದರೂ ಅವಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಕಾರಣ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುಂಡಾ ಒಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ವಕ್ತ ತಿರುವ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ತಿರುವುಗಳು ಆಗ್ನೇಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಗೊತ್ತೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂತಿರುಗಿ